

Ese de două ori în septembiera:
Joi-a și Dumineca.

Prețul de prenumerare:

pre anu intregu . . . 6 fl. v. a.
" diumetate de anu . . . 3 fl. v. a.
" patraru de anu . . . 1 fl. 50 cr.

Pentru România și străinătate:

pre anu intregu . . . 9 fl. v. a.
" diumetate de anu . . . 4 fl. 50 cr.

LUMINA.

Folia bisericășca, scolastică, literară și economică.

Corespondințele și banii de prenumerare se adresează de a dreptul Redacției "Lumina" în Aradu, cancelaria episcopală.

Pentru publicațiunile de trei ori, ce conținu cam 160 de cuvinte (spatiu de 20 sîre garmond) tacăna 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl. era mai sus 5 fl., intielegându-se într' aceste sume și timbrul. — Prețul publicațiunilor se anticipă.

Organu oficial alu eparchiei romane gr. or. aradane.**Administratiunea fondurilor comune bisericesci și scolare.**

Publicam mai la vale observările, unui expertu și veteranu barbatu, asupra proiectului de regulamentu, ce s'a lucratu de comisiunea sinodala. In cătu acele privesc regulamentul pentru o administratiune comună le respectam si apretiuim, dar comunismul nu este esențiala nicii necesitatea in administratiunea fondurilor, de aceea conformu promisiunei facute venim a ne ocupă pucinu si cu acăsta cestiune interesanta.

Biserică romanilor din partile austro-ungurene, carea mai bine de unu secolu si diumetate a statu sub ierarchia serbă, prin reinfintarea metropoliei noastre ardelene, devenind ea autocefala, de sine statatoria, incepù a conduce si indeplini de sine afacerile sale administrative si economice. A intimpinat ea si intimpina inca mari dificultati pe terenul administratiunei, caci poterele ei materiale fiindu störse de catra coreligionarii serbi, abia cu mari greutati pote a se reculege.

Dupa impacatiunea din 1871 incheiată la Carlovciu, romanii din diecesele Aradului si Caransebeșului in chipu de desdaunare primira dela serbi: *fondurile*, ce adi se numescu *comune*, administrate prin o epitropia provisoria. Multele sacrificie si lupte cu cari s'a castigatu fondurile aceste, de dreptu ale bisericei noastre, ne insufla ingrigiri mari pentru administratiunea loru in viitoru. Sunt fondurile alorū dōue diecese. Aici jace greutatea cea mai mare in administratiune. Trebuie cercatu modulu celu mai usioru de administratiune, deodata si celu' mai corespunditoru pentru fructificarea fondurilor si ajutorarea poporului credintiosu.

Consistoriulu este unu asiediamentu vechiu in biserica nostra, acestuia s'a concrediut totu deuna chivernisirea averilor eparchicali, sub greumentulu responsabilitatii si a conștiinției. Sistem'a consistorieloru astadi este multu mai perfecta ca in trecutu; acestea se impartu in trei seuate cu trei referenti bine salarisați, avendu fiacările a-si duce agendele ce eadu in resortulu seu pana candu in trecutu tōte agendele consistoriali le ducea unu singuru notariu. Nu potemu ca avereia eparchiei s'o credem altei corporatiuni, afara de consistoriu. O administratiune, seperata de consistoriu si de capulu diecesei, de Episcopu, este cu totul nepotrivita, n'are băsa in statutu, nu ni dă nici garantia destula. Necesitate inverdatora, că fondurile trebuie să se imparta, manipulandu-si fiacare diocesa averea sa dupa placu.

Suntemu noi ore amicii progresului si ai intereselor bisericei atunci, candu pentru manipularea unei parti intregitória din avereia eparchiei, amu infiintá unu altu consistoriu, *privilegiat*: directiunea administratoria de fonduri? Membrii consistoriali au facutu si facu servitie gratuite bisericeei, si acu dintr'odata se ne tredim cu posturi grase, acolo unde potemu fi si fora ele, membri provediuti cu diurne si spese de calatoria! Administratiunea fondurilor pana acum a facutu in comunu prin-

epitropi'a provisoria, de aci insa nu urmează, ca acăstă trebuie se o observamu pentru totudeuna. Odata totu va trebui ele să se imparta.

Personalul directiunalu, diurnele membrilor etc. dupa proiectulu de regulamentu vor consuma in totu anulu aproape la 6000 fl. v. a. pecandu acăstă suma, déca consistoriele ar conduce manipularea, in totu anulu s'ar putea economisă. Că percentele s'au ridicat uela 6% la 8% cu acăstă nu multu dobândim, mai multu că prin acea s'a ingreunat poporul, pe care voim alu ajutoră prin imprumuturi cu perante mici.

Avemu credintă firma că venerabilele sinodele eparchicali vor hotari asupra manipulatiunei acestor fonduri finalmente. Simtiulu de dreptate, iubirea fratiescă sunt totu atâtia factori principali, de cari fiii acestor dōue eparchii trebuie se fie condusi in actiunile loru. Impartirea se va face usioru, candu iubirea si dreptatea nu va lipsi dintre frati, precum credem nu va lipsi. Frecarile avute cu serbii sunt de ajunsu foră ca acei fiii de o credintă si de unu sange să se mai certe si intre sine.

O administratiune comună, si corecta, nu se poate nici imagină. Dupa §. 22 din amintitulu proiectu de regulamentu sinodele eparchicali au se esamineze fiacare de sine computele anuali substerne de catra directiunea fondurilor, ér' rezultatulu esaminarei se-lu comunice imprumutato, si aflandulu in ordine, ambele sinode dau in contielegere *absolutoriu*; déca intre sinodele esaminatōrie s'ar escă diferintie necomplanabili prin contielegere imprumutata etc. dupa §. 23 are locu apelatiunea la congresulu naționalu bisericescu. Ambele aceste puncte sunt impracticabile.

Scim că de dupa statutulu organicu sinodele eparchicali se tienu totudeun'a la Domineca Tomei si numai in casuri straordinari alta data. Intrebui: cum vor putea acele sinode, care in acelasi timpu tienu siedintele, cenzurandu computele directiunei fondurilor, se si le comune imprumutatu inca in acea sesiune si se decida asupra loru? Nu este aci o imposibilitate fizica? Apoi candu se vor ivi diferintie, si aceste ambele parti ar vrea intre sine se le complaneze, cătu timpu se va recere spre acăstă? Siedintele sinodale atunci va trebui se tienă aproape la dōue septembani.

Totu asia de impracticu lucru ni se pare si apelat'a la congresulu naționalu. Congresulu se tienet totu la trei ani de regula; astfelu pana acel'a va aduce sentintă finală asupr'a cutarei cestiuni in privintă carei'a sinodele nu s'a potutu contielege, va trebui asteptat uori trei ani. Si in acestu restimpu, dupa cum va fi gravitatea cestiuniei nedeslegate, administratiunea poate fi impedeccata, ba si suspinsa.

Aceste sunt totu atâtea cercustantie, din cari se vede apriatu, că administratiunea comună nu poate se fia salutară pentru noi, si că prin urmare fondurile sunt de a se imparti.

Ain facutu aceste pucine reflesiuni la administrarea fondurilor nu din reintia, ci din interesarea ce-o aimu de binele si prosperarea santei nostre biserici, ér Sinodulu va lucrá dupa cumu va aflá de bine.

N.

Proiectu de Regulamentu.

In „Lumina“ Nr. 11 a. c. s'a publicat proiectul de regulamentu pentru administratiunea fondurilor comune bisericesti si scolarie, care necesariamente ar trebuí se fia unu documentu istorico-juridicum, ar trebuí respicatu se cuprinda dreptulu si obligamentulu partilor constitutive, a dieceselor la olalta luat si a fia carei separatu, dar acel'a in adeveru nici pe departe nu corespunde seopului. Nu pentru persoáa, ci pentru momentuositatea obiectului, mi-am luat voia unele observari individuale a face cu atât'a mai vertosu, caci se aprobia Sinodulu, in care dora se va censurá si aproba acelasi proiectu.

Proiectulu amintitul tréba se tientésca la progresarea, bunastarea si ascurarea fondului comunu, candu dispusiunile proiectului, asia cum sunt, tocma impedece, séu barem impreuna efectulu, caci nu potu cugetá asia si atâta afaceri, cătu in locu de 4 siedintie plenarie a directiunei, pe langa care mai potu ave locu si estraordinarie, si in tota lun'a ordinarie, in 2 siedintie nu s'ar pota efeptui, pentru casuri momentóse si urgente, tota bine precise, convocanduse si siedintia estraordinaria, — éra afacerile curinte, intre cari se intelégă si imprumutulu in sume mai mari in siedint'a directorala incuviintiatu, care cu asemnarea e afacere identica, si cele mai marunte concredienduse directorului. — Astfelu potenduse resolvá tota intrebatiunile fondului, i s'ar poté economisá o suma enorma a speselor recerute la siedintiele cele multe.

Unde e vórbă de bani lacomosi pe langa firmitatea caracterului si curatieni'a maniloru, de tota afacerile tréba legata respunsataea.

Inspectiunea nu numai asupra manipulatiunei banale ci peste totu asupra afaceriloru oficiose cu dreptulu se poté cere dela capii dieceselor, ba § 32 inspectiunea o pretinde sub respondere; dar efectulu se impedece, sa trecutu cu vederea, că de inspectiune se tiene strinsu visitatiunea cassei inopinata, si acésta parte esentiala a inspectiunei séu de felu nu, séu forte cu greu se va poté imprimi, daca directorulu (séu ori cum s'ar numi capulu oficiolatului) cu totu personalulu perceptatorului nu va fi intr'unu locu cu unu capu eparchialu, caci daca episcopulu va si caletori acolo unde se afla cass'a p. e. la Temisiór'a, deórece unu episcopu raru poté caletori fora cutare sgomotu, si asia pe unu momentu in cassa abusurile se voru poté acoperi, care ar trebuí se aiba grele urmari, ba inca se poté dice că tocma acésta jurstare locala, pentru abusuri ar fi modru bine venit Procul a Jove.

Poté că cineva va aflá dificultate in acea, că preferint'a unui episcopu ar fi vatemare pentru celalaltu, daca asia dificultate e numai paruta, caci preferentia va dá numerulu mai mare a creditosiloru; episcopulu care numera mai pucine suflete, — daca e sinceru binevoitoriu a fondului comunu, bucurosu va consimti cu coleg'a seu, barem unulu se pota ave inspectiunea receruta, avendu si celalaltu órecare dreptu.

Inspectiunea dara ar pretinde ca in asta privintia proiectulu se se elucré de nou. Directorulu cu activitate mai latita, incopiatu cu perceptorulu se formează unu oficiolatu de sine cu localitate ficsa. acolo unde e si capulu diecesei.

Multe ar fi de observat in dispusiunile proiectului amintit, dar pentru scurtimes insemnă numai din § 11

care e contrariu naturei lucrului, caci in protocolu unu punctu, o litera, séu semnu ortograficu nu la locul său pusu, ce usioru se poté trece cu vederea, schimba, altera intielesulu, deci protocolulu, care in partea oficioasa esentiala vine in atingere cu perceptorulu contraaginti si jurisconsultulu, acestor'a nu se poté concrede. Ací s'ar erutia unele spese necesarii, cari ar fi fostu aiurea de crutiá.

Nu afli consultu, ca fondulu, cum vré § 12, se primisea sarcin'a de 7% dela sum'a cautionala, candu obligatulu poté banii sei elocá aiurea, si numai obligatiunea bine securisata se depuna, care ca documentu de pretiu dinpreuna cu inventariulu § 17 se va pestrá in cassa, a careia un'a cheia e la directoru.

In § 45 se recunoscă unu principiu atât'u de dreptu cătu de salutariu, ca din banii fondului se ajutore poporulu ort. din ambele diecese, dar favorulu acest'a, — sciindu că poporulu e cam de rondu seracu, că cu cătu e cineva mai seracu, cu atât'a are mai multe lipse, sarcin'a cu atât'a mai tare o simte, — nu convine cu dispusiunile §§-loru 36, 43, 44 daca sum'a cea mai mica de imprumutari se desige in 200 fl; — intre conditiunile imprumutarii sunt cele mai multe superflue, deci asupritorie pentru seraci. Favoru in principiu, impedeceatu in fapta.

Eu nu sciu la vr'o cassa publica mai afliase asemenea exemplu, ca imprumutulu afora de spesele sale cu cascigarea documentelor de securitate, si camat'a normalisata, se poté si spesele cassei de manipulatiune? nici acea nu sciu, că óre asemenea dispusiuni redavoru séu nimicivoru vad'a fondului comunu?

Proiectulu pomenit vorbesce de fondu comunu, dispune de manipulatiune comună, dar nicairi nu deduce, de unde si cum s'a nasoutu fondulu acel'a comunu? si daca serbi au datu o suma in partea si folosulu romanilor din 2 diecese, de unde se deduce că manipulatiunea tréba se fia comună? séu daca amendoué diecesele sunt convinse si tréba se fie convinse, că prosperarea nu se poté asteptá altcum, — unde si cine a renuntat la impartirea lui? Si mai pe urma remanendu manipulatiunea comună, unde e ceva provisioane in privint'a proporțiuniei observande la impartirea usufructului? — Eu credu că tota acestea ca conditiune sine qua non ar trebuí in tipu de statutu elaborate, daca voim ca urmatori'a progeneratiune se nu se certe.

Eta defectele, si dispusiunile mai multu numai arbitrarie decât pe venitoriu folositorie, mai multu spesatorie decât adunatorie, cari dora au fostu private de scopul speculativu.

Areost.

Unu articolu interesantu!

„Trompeta Carpatilor“ dela unu corespondinte din Transilvania publică unu articlu interesantu ce ne privesce pre noi romanii ortodoxi de dincóci de Carpati. In acelu articlu se cere interesarea fratiloru din România, respective a bisericiei mame de acolo, de noi si de biserica nostra nationala. Ne grabim alu comunicá aci per estensum publicului nostru impreuna cu cuvintele multu eruditului nostru publicistu dela suslaudatulu diuariu, cu cari ilu precedéza:

Primitu unu articolu forte importantu, de celu mai mare interesu nationalu: unitate prin ortodoxia altariului.

Acestu barbatu matru, autoru alu articolului, este de aceea-si credintie cu noi, in totu ce privesce nationalitatea si omogenitatea in biserică.

Sunt atâta gandiri profunde in acestu articolu, că ar trebuí cettitu si recetitu de totu romanulu.

Dumnedieule! vení-va unu timpu candu toti Romanii se fie in giurulu acelaia-si potiru; intr'o singura credintia, precum sunt de unu singuru sangue, cu o singura limba! — C. B.

Transilvani'a (Sibiu) Februarie 1874.

Interesarea de biserica, Alegerea Mitropolitului romanu dreptcredintiosu pentru Transilvani'a si Ungari'a, alegerea episcopului ortodoxu pentru Aradu, suferintele bisericei romane din Ungari'a si necesitatea unui ajutoriu.

Candu dorim intielegerea si deseptarea spiritelor romane din ori-ce tiéra; candu dorim, ca romanii se duca o viétila morală si se crésca in puterea materiala si fizica; candu dorim jertfe si martiri pentru causele inalte nationale, pentru naintarea nostra nationala; atunci credem, că e de trebuintia a judecă seriosu si a ne interesă de biserică romana din ori-ce parte, ca de unu factoru principalu pentru realisarea acestoru dorintie.

Este dar o necesitate, ca biserică Romanilor se fia la inaltimea ei; este o datoria, ca guvernul s'o ajute, puterile tierei si intelliginti'a se o sprigindescă, déca voiescu ca romanii se devie unu popor cultu ca Francesii si Germanii. Decei ajutati biserică romana, ca se lucreze ea cu mai multa putere oratorica, caci atunci ajutati la cultură poporului romanu. Nu o despretiuiti, nu o dejositi, nu combateti datinele ei religionari, caci o sfasiati, o nimiciti, siinducă spiritele diavolesci, vinu acolo unde privighetori sunt ucisi cu dispreziu; ele seducu poporulu, imparechěza si impedece inaintarea Romanilor, pe candu ei, — strainii, — inaintea de admiratu pe spatele acestui'a. Nu ii ascultati, ci priviti ce facu ei.

Nu ve disguste cestiunea bisericesca a papistilor, ci studiatii si ve convingeti, că alt'a este nesunti'a bisericii romane ortodoxe, alte legaturile ei sociali si cu totul alt'a e nesunti'a bisericii papistasie. Elementele ei corcite din care se compune a trebuitu se o aduca la unu scopu lumescu anti-evangelicu.

Cei ce dorescu, ca romanii de sub alte stapaniri din alte tieri, inca se propăsescă si se nu se lupte între sine, se nu slabesc, se nu degenereze, ca se ii nimicescă si se ii inghitia cu începutu inamicii seculari, cari au de multu ochiu reu asupra loru, acei romani din Romani'a libera se bine-voiesca a se interesă mai multu de afacerile loru bisericesci si scolari. De biserica, siinducă ea a fostu in aceste tieri si anume in Austro-Ungari'a scutu si mai este si asta-di; de scola, ca prin scolele straine, preparu strainii renegati séu in casulu celu mai bunu omeni indiferenti de totu ce e nationalu.

Am adresat acesei cuvinte pentru interesare, mai multu catra fii bisericii mame din Romani'a libera si chiar catra acea biserica a carei capu este Esarchu si care dupa prescrierile bisericii e detore a se interesă de bisericile din intrég'a „Dacia“.

Biserică Romaniei pana la anulu 1700, a tienutu in braciele sale biserică din Ardélu si Ungari'a. De atunci incocă ne a parazitu, ne a intorsu dosulu. Póte, că ea ne crede pe toti romanii din Austro-Ungari'a sub biserică papistasia. Cam acésta o intielegu, candu ne vedu tunsi si ne numescu ungureni. Cei cari vor crede asia ceva se afle, că nu e asia, ci éta cum ne aflam.

In Transilvani'a esista o Metropolia gr. or. dreptcredintioasa cu resedinti'a Mitropolitului in Sibiu, ea e mai in florita ca cea din nainte de anulu 1700, de si a fostu unu seculu si jumetate in floritata prin influenti'a celor renegati, totusi la renascerea ei se afla cu mai multa viétila dar si ei lupte grele. Fiii Mitropoliei au esistat parte pe langa episcopile serbesci, parte pe langa cea din Sibiu. Că n'au perit acesei suflete se certa acum serbii cu unitii, cari le au lasatu mai multu viétila, cari au fostu mai umani, caci nu ii au inghitit.

Acésta Mitropolie s'a renascutu mai multu prin marele Archeișcopu Andrei Siaguna la anulu 1866; la anulu 1868 si-a facutu unu statutu de lege, la anulu 1869 s'a recunoscute in legile Ungariei de Camer'a ei-si statutul org. s'a sanctionatu de imperatulu. Dupa acest'a si-administréza tóte afacerile ei independinte, fora ca se pota influenti'a guvernulu la alegeri séu la alte. — Mitropolia acest'a are döue episcopii, un'a in Banatu la Caransebesiu unde se afla ca episcopu gr. or. Ioanu Popasu si alt'a in Ungari'a la Aradu, care coprinde si pe cea veduva a Oradei-mari. Mitropoli'a, ca Archeișcopia, are peste siese sute de mii de suflete si fia care episcopie, cam asemenea, prin urmare peste unu milionu si jumetate de suflete dreptcredintioase. Pe langa Archeișcopie si langa episcopie se afla căte unu institutu teologicu in cari se primescu mai numai tineri cu bacalauriatu si se preparu in cele teologice in trei ani de dile. Mai au fie-care si căte unu institutu pedagogicu in care in trei ani se preparu invetiatorii populari.

Theologii trebuescu inainte de a se chirotoni se fi servit doi trei ani ca invetatori. Archeișcopia are si döue Gimnasii confesionali, adeca cari nu stau sub regimul, ci are unu senatul bisericescu pe langa Episcopie ca Inspectiune suprema. Unulu

se afla in Brasovu si altulu in Zarandu la Bradu, are o scola reala si alt'a comerciala cu căte trei clase in Brasovu; siese scoli normale cu căte 4 clase si peste siese sute de scoli populari. Episcopiele inca au in tóte parochiele scoli.

Metropoli'a dreptcredintioasa, prin móretea nemuritorului Andrei Siagun'a intemplata in 16 Iunie 1873, a devenit vacanta, ea s'a intregit uite prin alegerea prea blandului episcopu Procopiu Ivacicoviciu alu Aradului in 28 Augustu 1873. La episcopiu vacanta a Aradului s'a alesu in 11 Noembriu anulu trecutu archimandritulu Mironu Romanul si in 13 Ianuariu anulu curentu s'a hirotonit de episcopu alu Aradului. Despre aceste alegeri s'au scrisu multu in diurnalele nóstre si pote din caus'a multelor scrieri nici nu ne au potutu intielege fratii din Romani'a, déca se va fi interesat de noi. Alegerea s'a intemplat aici dupa legea bisericei de autonomie si statutulu ei organicu recunoscute de legiuitori si de Imperatulu. Alegetorii s'au compusu pentru alegerea Metropolitalui din 120 de deputati, alesi din tóte parochiele celor trei episcopii, intre cari au fost 40 din cleru si 80 dintre mireni. Alegerea episcopului s'a facutu de catra 60 deputati alesi de parochiele Episcopiei Aradului intre cari 20 au fostu clerici si 40 mireni. Deputatii mireni se alegu din barbati intelliginti, cari sunt cunoscuti că si-au facutu unu trecutu cu merite. Insusirile concurrentilor s'au cantat multu in merite din viétila loru trecuta. Scriere, oratoria, melodia si pompa bisericesca, nu s'au considerat. Concurrentii la Metropolia au fostu numai cinci, cei doi numiti si alesi, episcopulu Popasu, archimandritulu Popea, si protopopulu Metianu, cei mai principali in clerulu nostru, cu atâtua mai vertosu că altii cu trecutu nu mai avemu. Si se fia ceva avere bisericesca ar potea fi toti episcopi in episcopiele loru veduvite: Oradea si Temisiór'a. O insusire o cauta deputatii pe aici, acésta era ca concurrentul se nu fie clientulu guvernului. In acésta se insiela, caci déca unu concurrentu in trecutul lui n'a fostu clientu alu guvernului ca episcopu trebue se fia subordnatu legilor si se lucreze a se esecută acelea.

Pregatirea Theologiloru pentru posturile cardinali de episcopi etc, adi dicu, nu seiu de se face, pentru ca se trimitu clericii a invetiá filesofia si drepturile la Universitați reformate in Lipsca, Vien'a. Cei betrani si-au facutu in institutulu papistasiescu din Vien'a, si altii in institutele semicomplete din Carloveti si Versietiu si altii in Sibiu. De acésta eu credu, că teologii nostri nu se potu mesură cu ai d-vostre veniti din Rusia si nici nu potu crede, că studiile filosofice si juridice ale celorundintei le adjuta multu pentru in florirea bisericei. — In timpurile candu ne elatinamu in tóte, trebue a ne ingrigi de preparatiuni si anume: a paditorilor (episcopilor), a protopopilor si chiar a preotilor. Multu pote face unu preotu in o comună romana pentru redicarea poporului, pentru cultură si in drumarea vietiei lui; cu multu mai multu unu protopopu, si deosebitu de multu episcopulu. Pentru cetitorii de la noi asi putea spune exemplu; pentru cei din Romani'a aduca de exemplu pe marele Siaguna, care in 26 de ani a facutu din clerulu decadiutu unu cleru cu viétila si care se-si cunoscă chiamarea; din subjugare l'a facutu se-si redice fruntea; din saracie, a adusu biserică la óre-care stare.

Cu tóte acéstea nu potem noi inainta ca pe trepte. — In Transilvani'a si Ungari'a esiste la Romani si o mitropolie unita cu biserică papistasia, cu resedinti'a in Blasius si döue episcopii in Gherla si Lagosi. Au si acesea gimnasii, scoli teologice si scoli populare. Se intempla ca intr'unu satu seracu se fia döue biserici de lemn, un'a unita si alt'a neunita, si döue scole, cari numai asia nu se potu numi in locu se fia căte un'a corespondientore. In privinti'a moralei se impedece Romanii unii pe altii la inaintare, si trecu in toti anii de colo si pana colo la religii. Adesea sunt batai intre frate si frate adeverat, că unulu e unitu si altul neunitu. E mare suferintă Romanilor din cauza acest'a si e singur'a impecdecare ca se nu inainteze Romanii, er amerintarea bisericei romane dreptcredintiose mai alesu atunci, candu biserică papistasia e in lupta este vedita. Cine nu vor crede acesea se intrebe care e scopulu principalu alu bisericei unite? si va afla responsulu francu: „Latirea santei Uniri.“ Se intrebe cine alege si face pe canonicii si episcopii unitilor? si va afla cei straini. Déca ii alegu si ii facu strainii, trebuescu se aiba o tienta si unu folosu caci, nu se platescu loru din fondurile papistasie mii si mii de florini de dragulu lelui. Esempu batatore la ochi au adusu diuarele neintreruptu: Denumire lui Olteanu, unu renegatu, de episcopu etc. Tiepetulu că avea bisericei unitilor e contopita in fondurile Papistilor din Pest'a; neconcederea de a avea Sinode si casulu scarnavu de la Cohalmu, unde a jertfitu unu preotu harnicu, de ce n'a lucratu la latirea S. Uniri cu biserică papistasia; si deci de mii esemple durerose de prin tiéra sunt dovada. Scopulu venatorei e ca avea Romanilor se cadia in manile Papistilor

si Romanii să se certe ca doi caletori beti de pe drumu că astfel, se păta fi, cu pretestu, pusi sub lege despotica—Temerea e că atât mai mare, că cătu biserică unită e disciplinata pentru venătoare. Canonicii și Protopopii loru sunt Prefectii și inteligiți și literatii uniti sunt Tribuni. Unii lucrăza pote dintr'unu scopu, altii din altulu, că se faca o confesiune in care se aiba pre Romani in majoritate si se tarasca pe ceialalti in politica. Nu sciu d-loru déca Regimulu nu vrea si acăst'a. — Destulu, că inteligiți combate confesionalismulu in gur'a mare si atragu, si optindu pe dedesuptu la o natie. Din contra inteligiți ortodoxa, literatii gr. or. atât se interesă de biserica, cătu ai d-vostre din Bucuresti, cari o dejosăza si ridu de afacerile ei, er-dusmanii pescuescu in tulbure.

Acăsta vietia romană bisericăsca, nu are numai acăsta suferintia, că nu potem eșecuta program'a lui Siaguna prin constitutiunea bisericăsca liberala, prin Sinode si contribuiri pentru inflorirea scărelor, căci se facu din partea unitilor zizanii si se impedece. Déca legea impune unei comune bisericesci, ca se aiba unu preotu si invetitoriu harnicu cu bacalauriatu, pentru care e lipsa si salariu, că la indemnulu, ca se contribuiésca la acăst'a, vinu fratii uniti si dicu: luati legea unita, că ve facem ori ce natarau ca preotu etc, ci astfelii, suntemu si in neincetata lupta intre noi si strainii potu a ne domini. Robiti apoi pătenu fi est dreptu cuventu, pentru că se denuntia unii pe altii, că unii ar stă in legatura din afara cu Rusii si ceialalti cu Rosii. Acestea sunt pretecstele ascunse ale guvernului de nu dă Romanilor ore cari drepturi. Din acăsta osanda biserică romana din Austro-Ungaria nu scapa, si nu va scăpa de cătu atunci candu fratii uniti se vor reintorice la trupulu nationalu, care dupa preotii loru non datur seu candu vor primi legătur'a: „nici de la voi primim suflare la noi si nici de la noi se primi voi. Minoritatile se merga in comunele mestecate la biserica si scol'a majoritatii“. La acăst'a inca seu disu in anulu 1863 Non possumus. In fine midiloculu de ajutorare ca se scapam este ca, biserică romana dreptcredintioasa se aiba unu fondu bisericescu din care să se adjute preotii si invetitorii comuneloru serace; se păta infintia scoli.

Dreptu acestea, déca biserică papastasia din Rom'a se interesă de papastasii ei din Romani'a trimisindu-le adjutore; déca biserică lutherana si reformata asemenea face prin fondulu Gustavolfseian, biserică nostra mama din Romani'a seu, déca ea dörme, barbatii Romaniei se nu se intereseze de noi? Au döra a invetiatu biserică Romaniei de la cea Grecesca din Constanti-nopole nu mai se ia din provintii si se nu le adjute? Acea inca avea scopu ca numai fi Greci să se adjute. Dövada daniile Episcopilor de nému grecescu fosti in Romani'a. Dupa santele canone capulu bisericescu alu unei natiuni are a ingrijii de fi ei. Astfel dar Sinodulu Romaniei, primatu Barbatii ai Romaniei ar trebuil să se intereseze de noi; si prea desu cerut'a mosie, a Marisiilor care s'a daruitu de Prințele Ionu Constantin Basarabu in 13 Iuniu 1700 Archiepiscopiei din Ardélu, se lucrare se decida a se dă acăst'a cu unu dreptu alu ei, din temeiul.

Că Archiepiscopia din Sibiu e renascuta din temeiul, de rusine n'are nici biserica catedrala, n'are nici o scola normala, si n'are nici teologia completa, dovada ca-si prepara clerici la confesiuni straine. Mai in colo ar fi macar atunci timpulu a ve interesa candu Maghiarii s'a hotarit u se ne faca langa Universitatea loru din Pest'a o facultate teologica — firesce cu scopu; — să se destepte Romanii din Romani'a se faca macar la d-lor in Bucuresti o facultate teologica, ca cea din Petersburgu, ca se putem trimite clerici acolo la Esarchatu spre pregatire. In urma ar fi timpulu să se intereseze cei de la biserica mama ca se ne cunoșca mai de aproape bisericele, cartile eclesiastice normativele canonice si scrierile dogmatice si istorice, si totu astfelu si noi pre ale d-loru, ca se avemu o fōie bisericesca predicatorie didactica la inaltimea ei pentru toti Romanii ortodoxi, care se ne aduca si sciri despre vieti prosperitate a tuturor'a.

La incheiere da-mi voia, d-le redactoru, ca se insemnă si ceva de mirare si se descoperu si o recunoscinta, care de multu o portu fora a o putea espiră. De mirat aflu că eu numai singuru singurelul pe Domni'a ta te cunoscu că te interesezi de afacerile bisericesci si de noi. Potu se mai fie barbati pe alte căi dar, pe calea bisericesca, murindu contele Rosetti, singuru numai esti, care te interesezi de biserica nostra si de acăst'a m'am adresatu la pretiuit'a Trompetta Carpatiloru.

Apoi scrierile stimatu Domnii Tale, precum: Monastirile inchinate si alte, publicate in Buciumu si Trompetta, crede că, i va pastră renumele pe viitorul la tōte bisericele nostre române ortodoxe. Recunoscintia vine totdeun'a dupa moarte, de la noi

înse de la multi de dincōce de Carpati primesc acea recunoscinta cu dorintia ca se traiesci, se te lupti se obosesci pentru midile cele inaintarii noastre bisericesci si nationale. C.

VARIETATI.

+ *Anunciu importantu.* Dilele acestea s'au gatit pe malul stingu alu Oltului, din susu de Slatina, o caldarusia cu mai bine de patru oca moneda romana, dinari cei mai nuoi din anulu al V-lea alu Imperatiei lui Marcu Auereliu, si cele mai vechi ale lui Vespasianu. Tōte aceste monede au in capu in manele lui d-nu Bolliacu care va dă curundu relatiune despre ele. Aceste monede sunt forte multe de căte unu felu: Trajani si Adriani, mai alesu, forte multi. Nici o mare raritate nu s'a potutu gasi intre aceste monede. Pentru costumuri nationali, cine vor fi doritori de salbe, au ocasiune se-si faca asemenea salbe pentru costumulu national de căte o sută de Trajani seu Adriani, numai cu căte unu leu si dōue-dieci bani pies'a bine pastrata si curatita fora stricatiune. Amatorii potu profită de acăsta ocasiune pana la sfarsitul lunei lui Martiu viitoru pentru că atunci numai se vor trimite in streinatate, dupa incredintarea că in tiéra nu se gasesc amatori de asialucru. Doritorii se vor adresă la administratiunca *Trompettei Carpatiloru.*

□ (*Bibliografia*). A esit de sub pres'a Asociatiunee „Unirea“ si se astă de vendiare la acea tipografie si la magazinul Romanu alu d-lui A. V. Ionescu pré frumos'a scriere *Femeile de Iuliu Pederzani* tradusa de Iunius, cu pretiulu numai de 50 bani exemplariu. Drepturile femeiei fiindu cu cea mai mare justitia aperate, sperămu o buna primire mai alesu din partea tuturor Dómelor, de a se intrece la cumperarea acestei interesanti scrieri. (*Semenat*).

= In caus'a zidirei unui edificiu langa biserica catedrala, conformu decisiunei sinodale din a. tr. consistoriulu a esmisu o comisiune statotaria din dd. Andrei Papp, protosincelu, Dr. Atanasiu Siandoru, Ioanu P. Desseanu, Georgiu Dogariu, Georgiu Pop'a si Petru Petroviciu, avendu acăsta comisiune a gati planul corespondientorii spre alu sustineri sinodului pentru desbateri si aprobare. Avemu sperantia, că cladirea se va incepe numai decătu dupa incheierea sinodului.

— Cea mai mare campana (clopotu) in tōta lumea se astă la Moscovi'a; are o greutate de 4440 magi; 19' si 3" inaltimdea; partea inferiora a periferiei e de 60' englese si 9"; laturile au o grosime de 2'. Pe laturi giuru impregiuru sunt scobite figurile tiaru lui Alecsiu si a imperatesei Anna.

Post'a Redactiunei.

Dlui G. P. in Sibiu. In colonele ţōci noastre vei fi bine primi totdeun'a. Cele trimise se vor publica. Ai apucat o directiune sămăna de chiamarea spre eare te pregatesci. Diligintia numai si zelu!

La noi e putredu merulu nu-i modu de curatire

Si totu ce se sperăza sunt simburii din elu. (A. Muresianu)

Dlui I. B. B. Pre „Iuda“ lu-vomu canonisi la timpulu seu. In colonele ţōii noastre te primim cu placere.

Mai multi dd. colectanti, cari au incasatu prenumeratiunile restante, sunt rugati, a le administră redactiunei fora amenare.

CONCURS U.

2

Devenindu vacanta parochia din comun'a Sirbi protopopiatulu Luncii: pentru deplinirea aceleiasi parochii se deschide concursu pana in 25. Martie a. c. candu va fi si alegerea;

Emoulumentele sunt 24 de jugere pamantu aratoriu, cortelul liberu, stōlele indatinate, o jumata de di de lucru, lemne de focu, biru dela 140 de case.

Doritorii de a ocupa acăsta parochie vor avea resursele sale bine adornate pana la terminulu presipu ale transpune la protopopulu tractualu in Oradea-mare. Sirbi 27 Februarie 1874.

Comitetul parochial:

In contielegere cu mine; Gavriilu Neteu protopopulu Luncii.